

"مقاله پژوهشی"

اثر تراکم کشت بر ویژگی‌های فیزیوشیمیایی آب، فراسنجه‌های رشد، بازماندگی و ترکیبات لاشه بچه‌ماهی سفید خزری (*Rutilus frisii*)

کوثر غفوری کیاسری^۱، محمد کاظم خالصی^{۱*}، سهراب کوهستان اسکندری^۱، سیده زینب عابدی^۱

۱- گروه شیلات، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، ساری، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۳/۲۲

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۱/۷

چکیده

تراکم مناسب ذخیره‌سازی بر رشد و پرورش ماهیان تأثیرات زیادی می‌گذارد. این آزمایش به منظور بررسی تأثیر تراکم پرورش بر رشد و ترکیبات لاشه بچه‌ماهی سفید دریای خزر (*Rutilus frisii*) و نیز بر فاکتورهای فیزیوشیمیایی آب انجام پذیرفت. بچه‌ماهیان سفید دریای خزر به تعداد ۳۰۰ قطعه با میانگین وزن ۲ گرم در پنج تیمار تراکم (۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ قطعه در مخزن ۶۰ لیتری) با سه تکرار در حجم ۶۰ لیتر آب با نرخ غذادهی بر اساس ۸ درصد وزن بدن به مدت ۵۶ روز پرورش داده شدند. در اول و آخر دوره، زیست‌سنجی بچه‌ماهیان با اندازه‌گیری وزن از طریق بی‌هوش کردن بچه‌ماهیان صورت گرفت. اختلاف معنی‌داری در فراسنجه‌های رشد (وزن نهایی، افزایش وزن بدن، نرخ رشد روزانه، نرخ رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی و فاکتور وضعیت) در تراکم‌های مختلف مشاهده شد ($p < 0/05$). همچنین اختلافات معنی‌داری در مقادیر کدورت، آمونیاک، نیترات، سختی، پی‌اچ، پروتئین، چربی و منیزیم آب وجود داشت ($p < 0/05$). برای مقادیر وزن خشک، رطوبت، دما، اکسیژن، هدایت الکتریکی، TDS، قلیائیت، کلسیم و سدیم پوست و فیله اختلافات معنی‌داری در تراکم‌های مختلف مشاهده نشد ($p > 0/05$). با توجه به نتایج حاصل از این تحقیق و به منظور کاهش هزینه‌های جاری پرورش، تراکم ۱۶۶ قطعه بچه‌ماهی سفید به منظور ذخیره‌سازی در یک متر مکعب (۱۰ قطعه در مخزن ۶۰ لیتری) از استخر بتنی پیشنهاد می‌گردد.

کلمات کلیدی: ماهی سفید، تراکم، رشد، لاشه، فاکتورهای فیزیوشیمیایی آب.

مقدمه

ماهیان دارای نیازمندی‌های فیزیکی و شیمیایی خاصی در ارتباط با محیط آبی هستند و در صورتی که این نیازها برآورده نشوند، سریعاً دچار استرس می‌شوند و سلامت و بقای آن‌ها به خطر می‌افتد (Conte, 2004). از طرفی در دو دهه اخیر، تحقیق بر روی تراکم ذخیره‌سازی بهینه در پرورش آبزیان در بین محققین از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده است (Turnbull et al., 2005)، که دلیل این امر، اهمیت آن در بهبود مدیریت آبی‌پروری در ارتباط با رفاه آبی است. اگرچه تاکنون مطالعاتی در این زمینه صورت گرفته است، اما دستیابی به اطلاعاتی که در بردارنده بهترین تراکم ذخیره‌سازی برای تک‌تک گونه‌های پرورشی (خوراکی یا آکواریومی) باشد، دشوار یا تقریباً غیرممکن است، چرا که تراکم بهینه تحت تأثیر موارد بسیاری همچون سیستم‌های مختلف پرورش، گونه آبی، سن آبی، شرایط فیزیکی‌وشیمیایی محیط پرورش و غیره قرار دارد (Ellis et al., 2002; Samad et al., 2014). همچنین با توجه به کاهش منابع آبی، استفاده بهینه از این منابع حائز اهمیت است و یکی از راه‌های رسیدن به این هدف، افزایش تولید در واحد سطح است، ولی تراکم بالا ممکن است باعث استرس و بیماری شود. تراکم و میزان زی‌توده ماهی معیارهای زیست‌شناختی بسیار مهمی برای سیستم‌های پرورش متراکم ماهی هستند، زیرا معمولاً ملاحظات اقتصادی حکم می‌کند که حداکثر استفاده از آب و فضا به عمل آید. از طرفی، تراکم‌های پرورشی منجر به افت شرایط سلامتی و فیزیولوژی ماهی، کاهش تبدیل غذا به گوشت، کاهش رشد و در نهایت تلفات بیشتر می‌گردد؛ بنابراین تراکم به‌عنوان یک عامل استرس‌زای مزمن

شناخته شده است (Trenzado et al., 2006; Rafatnezhad et al., 2008).

میزان رشد بدن ماهی، به‌عنوان یکی از شاخص‌های مهم فیزیولوژیکی، با روابط متقابل، برهم‌کنش‌های اجتماعی بین ماهیان و تراکم مرتبط است (Tawwab et al., 2005). مطالعات نشان دادند که میزان و سرعت رشد بدن ماهیان یک روند ثابت و پایداری را در طول مراحل مختلف زندگی ماهی ندارد و عوامل متعدد از جمله پارامترهای محیطی و ژنتیکی روی رشد تأثیر دارند (Kaushik et al., 2004). از آنجایی که امروزه توجه خاصی به سلامت ماهیان پرورشی می‌شود، تراکم به‌عنوان یک نگرانی عمومی موردتوجه قرار گرفته است، تا جایی که مطالعات بسیاری در زمینه‌ی اثرات تراکم بر رشد، تغذیه و رفتار در بسیاری از ماهیان از جمله قزل‌آلا و آزادماهیان (Papoutsoglou et al., 1992; Brown et al., 1987)، باس دریایی (*Dicentrarchus labrax*) (Papoutsoglou et al., 1998)، کفشک‌ماهیان (*Paralichthys olivaceus*) (Duan et al., 2011)، تیلاپیا (*Oreochromis niloticus* L.) (Ridha, 2006)، گربه‌ماهیان (*Pangasius sutchi*) (Rahman et al., 2006)، کپورماهیان (Zarski et al., 2008) و ماهیان خاویاری (Rafatnezhad et al., 2008; Li et al., 2012) انجام شده است. اثر تراکم ذخیره‌سازی بر همه ماهی‌ها یکسان نیست، به نحوی که برخی از ماهی‌ها مانند کفشک‌ماهی (*Solea senegalensis*) (Andrade et al., 2015)، چار قطبی (*Salvelinus alpinus*) (Jorgensen et al., 1993) و هالیبوت (*Hippoglossus hippoglossus*) (Bjornsson, 1994) نسبت به تراکم‌های بالا اثر مثبت و برخی دیگر

پرورش ماهی شهید رجایی ساری تهیه و به‌وسیله وانته حمل ماهی زنده به سالن آکواریوم واقع در دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری منتقل شد. بچه‌ماهیان در آب با دمای ۲۳ درجه سانتی‌گراد به مدت یک ماه عادت داده شدند و سپس در ۱۵ آکواریوم ۱۰۰ لیتری (با آبگیری ۶۰ لیتر) مجهز به سنگ هوا و بخاری قرار گرفتند. بچه‌ماهیان در پنج تیمار هر یک با سه تکرار با تراکم‌های ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵ قطعه در هر آکواریوم توزیع شدند. این تراکم‌ها با توجه به پژوهش ولی‌پور و مقصودیه کهن (۱۳۹۷) روی بچه‌ماهیان سفید (حدود ۵۰ گرمی) با دو تراکم ۲۶ و ۴۰ عدد در متر مکعب (در حوضچه‌های بتونی) بدون بررسی کیفی آب و شرایط ایمنی ماهی تعیین شدند تا سطوح تراکم بیشتری روی بچه‌ماهیان ۲ گرمی با توجه به وضعیت کیفیت آب و شرایط ایمنی ماهی در تراکم‌های مختلف بررسی شوند. آب هر آکواریوم هر ۷ روز یک‌بار به‌اندازه ۵۰٪ تعویض و مواد دفعی هر آکواریوم به‌طور روزانه سیفون گردید. در طی دوره رشد، اکسیژن محلول آب، پی‌اچ، آمونیاک و نیترات به‌صورت هر ۳ روز یک‌بار اندازه‌گیری شدند (دستگاه HACH، ساخت امریکا). کدورت نیز طی ۵ روز متوالی پس از تعویض آب اندازه‌گیری شد (دستگاه Aqualytic، ساخت تایلند). در اول و آخر دوره، زیست‌سنجی بچه‌ماهیان با اندازه‌گیری وزن (با دقت ۰/۱ گرم) از طریق بی‌هوش کردن بچه‌ماهیان با پودر گل میخک با دوز ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر (فلاحتکار و همکاران، ۱۳۸۵) صورت گرفت. همچنین بچه‌ماهی‌ها با استفاده از خوراک دست‌ساز در جدول ۱ (محمودی و همکاران ۱۳۹۲) و میزان غذای روزانه (۸٪ وزن بدن) در حد سیری در ۴ نوبت (ساعات ۸، ۱۱، ۱۴، ۱۷) به مدت ۵۶

مانند سیم سرطلایی (*Sparus auratus*) (Montero et al., 1999) و باس دریایی (Gornati et al., 2004) اثر منفی نشان دادند. تراکم ۸۷۲ قطعه در هکتار از استخرهای خاکی برای پرورش توأم بچه‌ماهی کپور سیاه با متوسط وزن ۹۲ گرم نتایج بهتری را نشان داد (صادقی‌نژاد ماسوله و همکاران، ۱۳۹۷).

انجام مطالعات تحقیقاتی نقش مهمی در ارتقای کمی و کیفی صنعت پرورش ماهی دارد (مخلوق و همکاران، ۱۳۹۷). با توجه به اهمیت آگاهی از فناوری پرورش مصنوعی، لازم است تراکم مناسب پرورش و اثر آن روی بازماندگی و شاخص‌های رشد در ماهیان (از جمله ماهی سفید) مشخص گردد تا در صورت امکان بتوان در فضای ثابت بیشترین ماهی را تولید و به مراکز پرورش ماهی معرفی نمود. بنابر موارد ذکر شده، این تحقیق با هدف تعیین تراکم بهینه بچه‌ماهی سفید در محیط مصنوعی صورت پذیرفته است تا تأثیر تراکم پرورش بر فراسنجه‌های رشد، آنالیز لاشه بچه‌ماهی سفید و پارامترهای فیزیکی-شیمیایی آب و همچنین معرفی تراکم مطلوب برای ایجاد شرایط بهینه پرورشی و سلامت این گونه بررسی شود، از اتلاف ماهی‌ها، وقت و هزینه جلوگیری گردد و ماهیان سالمی با شاخص‌های رشدی و فیزیولوژیک مناسب پرورش داده شوند. بنابراین، تحقیق حاضر می‌تواند با تعیین تراکم مناسب ذخیره‌سازی به منظور دستیابی به حداکثر رشد، در جهت افزایش سطح کیفی پرورش این گونه مؤثر باشد.

مواد و روش‌ها

ابتدا تعداد ۳۰۰ قطعه بچه‌ماهی سفید دریای خزر (*R. frisii*) با میانگین وزن ۲ گرم از مرکز تکثیر و

روز (بحر کاظمی ۱۳۹۵) در تیمارهای تراکم به شرح زیر خوراک‌دهی شدند:	تیمار ۳: ۲۵۰ قطعه در هر مترمکعب یا ۱۵ قطعه در ۶۰ لیتر آب
تیمار ۱: ۸۳ قطعه در هر مترمکعب یا ۵ قطعه در ۶۰ لیتر آب	تیمار ۴: ۳۳۳ قطعه در هر مترمکعب یا ۲۰ قطعه در ۶۰ لیتر آب
تیمار ۲: ۱۶۶ قطعه در هر مترمکعب یا ۱۰ قطعه در ۶۰ لیتر آب	تیمار ۵: ۴۱۶ قطعه در هر مترمکعب یا ۲۵ قطعه در ۶۰ لیتر آب

جدول ۱: اجزای غذایی و ترکیب جیره دستی بچه‌ماهیان سفید طی دوره پرورش

ترکیبات جیره	(درصد)
پودر ماهی	۲۷
آرد سویا	۱۸
آرد گندم	۱۶
آرد ذرت	۱۷
ژلاتین ۱	۲/۰۴
روغن آفتابگردان	۵
مکمل ویتامینه ۲	۲
مکمل معدنی ۳	۲
ویتامین C ⁴	۱/۲
دی کلسیم فسفات ۵	۰/۵
فیلر (ماسه)	۱۰/۲۶
پروتئین	۳۵
چربی	۱۴

۱ ژلاتین آریا، مشهد، ایران

۲ شرکت لابراتوارهای سیانس (قزوین، ایران). هر ۱۰۰۰ گرم پرمیکس ویتامینه حاوی ۱۶۰۰۰۰۰ IU ویتامین A، ۴۰۰۰۰۰ IU ویتامین D3، ۳۰ گرم ویتامین E، ۱۰ گرم تیامین، ۸ گرم ربوفلاوین، ۴۰ گرم پیریدوکسین، ۲ گرم اسید-فولیک، ۰/۰۱ گرم سسیانو کوبالامین، ۱۰۰ گرم ویتامین C، ۱۰ گرم ویتامین K3، ۱۰ گرم بیوتین، ۲۰ گرم BHT و ۱۰۰ گرم ویتامین اینوزینول می‌باشد.

۳ شرکت لابراتوارهای سیانس (قزوین، ایران). هر ۱۰۰۰ گرم پرمیکس معدنی حاوی ۲۰ گرم آهن، ۶۰ گرم روی، ۴۰۰ میلی‌گرم سلنیوم، ۲۰۰ میلی‌گرم کبالت، ۲ گرم مس، ۴۰ گرم منگنز و ۴۰۰ میلی‌گرم می‌باشد.

۴ شرکت لابراتوارهای سیانس (قزوین، ایران)

۵ شرکت ارس تابان، مازندران، ایران

- افزایش وزن بدن: Body weight (Tacon, 1990)

$$\text{increase (BWI)} = Wt2 - Wt1$$

Wt1: گرم وزن اولیه ماهی؛ Wt2: گرم وزن نهایی

ماهی

محاسبه شاخص‌های رشد ماهیان

شاخص‌های رشد بچه‌ماهیان در ابتدا و انتهای

آزمایش با روابط زیر سنجیده شد.

خرد کردن و همگن‌سازی برای اندازه‌گیری عناصر معدنی (کلسیم، منیزیم و سدیم) مورد استفاده قرار گرفت تا اثر تراکم بر روی جذب عناصر از آب بررسی شود با فرض اینکه میزان جذب عناصر در پوست و لاشه ماهیان در تراکم‌های مختلف پرورش از هم متفاوت است. مقداری از لاشه در پلیت‌های شیشه‌ای قرار داده شد، در آن با دمای ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۲۴ ساعت خشک گردید و برای گرفتن خاکستر، از نمونه‌های خشک شده استفاده شد. این نمونه‌ها در بوتله چینی قرار گرفتند و به مدت ۸ ساعت در کوره الکتریکی در دمای ۵۴۶ درجه سانتی‌گراد حرارت داده شدند. پروتئین با استفاده از روش کلدال و چربی به روش سوکسله با استفاده از حلال اندازه‌گیری گردید. کلسیم و سدیم با استفاده از جذب فتومتر با دستگاه فلیم اتمی برآورد شدند (AOAC, ۱۹۹۵). تجزیه و تحلیل داده‌ها در نرم‌افزار SPSS (Chicago, Inc), Il, USA) ویرایش ۱۷ با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یکطرفه (One-way ANOVA) و مقایسه میانگین داده‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح معنی‌داری ۰/۰۵ صورت گرفت.

نتایج

تأثیر تراکم بر فاکتورهای فیزیکی‌شیمیایی آب

میزان کدورت آب در تراکم‌های مختلف طی ۵ روز متوالی اندازه‌گیری گردید (جدول ۲). میزان کدورت آب در هر تراکم بین روزهای مختلف اختلاف معنی‌داری در طی ۵ روز نداشت ($p > 0.05$)، اما با افزایش تراکم، کدورت بالا رفت و بیشترین کدورت آب در تراکم ۲۵ ماهی مشاهده شد ($p < 0.05$; جدول ۲).

- نرخ رشد ویژه (درصد در روز):

$$\text{Specific growth rate (SGR) (\% / day)} = [(\text{LnWt}_2 - \text{LnWt}_1) / (t_2 - t_1)] \times 100 \text{ (Hevroy et al., 2005)}$$

LnWt1: لگاریتم طبیعی وزن اولیه ماهی، LnWt2: لگاریتم طبیعی نهایی ماهی، و $t_2 - t_1$: طول دوره آزمایش

- رشد روزانه (گرم در روز):

$$\text{Growth rate (GR) (g/day)} = [\text{Wt}_2 - \text{Wt}_1 / (t_2 - t_1)] \text{ (De Silva and Anderson, 1995)}$$

Wt1: گرم وزن اولیه ماهی، Wt2: گرم وزن نهایی ماهی، و $t_2 - t_1$: طول دوره آزمایش

Feed conversion ratio (FCR) = F/WG (Hevroy et al., 2005):

WG: افزایش وزن و F: مقدار غذای داده شده

- غذای خورده شده روزانه (درصد در روز): (Hevroy et al., 2005)

$$\text{Feed intake (\%/day)} = 100 \times I / [(\text{Wt}_2 + \text{Wt}_1) / 2 \times (t_2 - t_1)] \times 100$$

برحسب گرم، Wt1 گرم وزن اولیه ماهی، Wt2 گرم وزن نهایی ماهی، و $t_2 - t_1$ طول دوره آزمایش

Survival rate = $(N_t - N_0) \times 100$ (Ai et al., 2006): درصد بقا:

- فاکتور وضعیت (K): (Hevroy et al., 2005) وزن

نهایی در انتهای پرورش / (طول نهایی در انتهای پرورش) 100×3

آنالیز لاشه

برای نمونه‌برداری از لاشه، ماهیان ۲۴ ساعت قبل از کشتار مورد تغذیه قرار نگرفتند. از هر تکرار، ۳ قطعه ماهی (هر تیمار ۹ ماهی) به صورت تصادفی نمونه‌برداری و آنالیز ترکیبات لاشه و جیره به روش AOAC (۱۹۹۵) انجام شد. پس از خارج کردن دستگاه گوارش ماهیان، پوست و لاشه از هم جدا شد و پس از

جدول ۲: بررسی میزان کدورت آب (FAU) در تراکم‌های مختلف پرورش بچه ماهی سفید (*Rutilus frisii*)

روز	تراکم (تعداد ماهی در حجم آب)				
	۲۵	۲۰	۱۵	۱۰	۵
اول	۱۱/۰±۶/۰ ^{Ba}	۷/۳±۲/۵ ^{ABa}	۶/۰±۱/۰ ^{ABa}	۳/۶±۱/۱ ^{Aa}	۳/۵±۰/۷ ^{Aa}
دوم	۱۳/۰±۳/۶ ^{Ca}	۸/۶±۳/۷ ^{BCa}	۷/۳±۱/۵ ^{ABa}	۴/۶±۰/۵ ^{ABa}	۳/۰±۱/۷ ^{Aa}
سوم	۱۴/۶±۵/۵ ^{Ca}	۱۲/۰±۵/۰ ^{BCa}	۱۰/۰±۲/۶ ^{BCa}	۶/۶±۱/۵ ^{ABa}	۲/۶±۰/۵ ^{Aa}
چهارم	۱۷/۰±۴/۰ ^{Ca}	۱۲/۳±۳/۰ ^{BCa}	۱۰/۰±۳/۶ ^{Ba}	۶/۶±۱/۵ ^{ABa}	۲/۰±۱/۴ ^{Aa}
پنجم	۱۶/۶±۶/۸ ^{Ba}	۹/۳±۱/۵ ^{Aa}	۸/۰±۳/۰ ^{Aa}	۶/۰±۳/۶ ^{Aa}	۳/۳±۰/۵ ^{Aa}

حروف کوچک و بزرگ به ترتیب معنی‌داری در ستون و سطر را نشان می‌دهند.

($p < 0/05$). بالاترین میزان آمونیاک در شش روز پس از تعویض آب و تیمار با تراکم ۲۵ ماهی بود ($p < 0/05$).

جدول ۳ نشان می‌دهد که با افزایش تراکم میزان آمونیاک افزایش یافت ($p < 0/05$). همچنین با گذشت زمان، میزان آمونیاک افزایش معنی‌داری نشان داد

جدول ۳: بررسی میزان آمونیاک آب در تراکم‌های مختلف پرورش بچه ماهی سفید (*Rutilus frisii*) در روزهای پس از تعویض آب

تراکم	روز					
	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵	۰/۰۴۱۱±۰/۰ ^{Fa}	۰/۰۳۹۷±۰/۰ ^{Ea}	۰/۰۳۴۳±۰/۰ ^{Da}	۰/۰۲۸۴±۰/۰ ^{Ca}	۰/۰۲۱۶±۰/۰ ^{Ba}	۰/۰۱۱۱±۰/۰ ^{Aa}
۱۰	۰/۰۴۸۷±۰/۰ ^{Fb}	۰/۰۴۶۵±۰/۰ ^{Eb}	۰/۰۴۱۴±۰/۰ ^{Db}	۰/۰۳۴۳±۰/۰ ^{Cb}	۰/۰۲۴۸±۰/۰ ^{Bb}	۰/۰۱۶۷±۰/۰ ^{Ab}
۱۵	۰/۰۵۴۶±۰/۰ ^{Fc}	۰/۰۵۲۲±۰/۰ ^{Ec}	۰/۰۴۷۹±۰/۰ ^{Dc}	۰/۰۳۸۹±۰/۰ ^{Cc}	۰/۰۲۶۵±۰/۰ ^{Bc}	۰/۰۱۷±۰/۰ ^{Ab}
۲۰	۰/۰۵۸۷±۰/۰ ^{Fd}	۰/۰۵۵۴±۰/۰ ^{Ed}	۰/۰۴۸۷±۰/۰ ^{Dc}	۰/۰۴۱۴±۰/۰ ^{Cd}	۰/۰۲۸۹±۰/۰ ^{Bd}	۰/۰۱۸۱±۰/۰ ^{Ac}
۲۵	۰/۰۶۶۸±۰/۰ ^{Fe}	۰/۰۶۴۴±۰/۰ ^{Ee}	۰/۰۵۸۷±۰/۰ ^{Dd}	۰/۰۴۹۵±۰/۰ ^{Ce}	۰/۰۳۷۱±۰/۰ ^{Be}	۰/۰۱۸۹±۰/۰ ^{Ad}

حروف کوچک و بزرگ به ترتیب معنی‌داری در ستون و سطر را نشان می‌دهند.

جدول ۵ نشان می‌دهد که افزایش تراکم تأثیر معنی‌داری بر مقادیر کلسیم، سدیم و قلیائیت آب نداشت ($p > 0/05$). میزان منیزیم موجود در آب با افزایش تراکم کاهش معنی‌داری یافت ($p < 0/05$). کمترین میزان سختی در تیمارهای با تراکم ۲۰ و ۲۵ ماهی مشاهده شد و اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای ۵، ۱۰ و ۱۵ تایی وجود نداشت ($p > 0/05$).

جدول ۴ نشان می‌دهد که با افزایش تراکم، میزان نیترات موجود در آب افزایش یافت ($p < 0/05$). البته در روز اول و روز دوم پس از تعویض آب اختلاف معنی‌داری بین تراکم ۲۰ و ۲۵ تایی مشاهده نشد ($p > 0/05$). به‌طور کلی، میزان نیترات با گذشت زمان افزایش یافت و حداکثر میزان نیترات آب شش روز پس از تعویض آب و در تراکم ۲۵ ماهی مشاهده گردید ($p < 0/05$).

جدول ۴: بررسی میزان نیترات آب در تراکم‌های مختلف پرورش بچه ماهی سفید (*Rutilus frisii*) در روزهای پس از تعویض آب

تراکم	روز	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۵		۰/۰۰۰۴±۰/۰, Aa	۰/۰۰۰۴۱±۰/۰, Ba	۰/۰۰۰۴۳±۰/۰, Ca	۰/۰۰۰۴۹±۰/۰, Da	۰/۰۰۰۴۹±۰/۰, Ea	۰/۰۰۰۵۳±۰/۰, Fa
۱۰		۰/۰۰۰۴۳±۰/۰, Ab	۰/۰۰۰۴۳±۰/۰, ABb	۰/۰۰۰۴۵±۰/۰, Ba	۰/۰۰۰۴۶±۰/۰, Ca	۰/۰۰۰۵۰±۰/۰, Da	۰/۰۰۰۵۶±۰/۰, Eb
۱۵		۰/۰۰۰۴۶±۰/۰, Ac	۰/۰۰۰۴۶±۰/۰, Ac	۰/۰۰۰۴۸±۰/۰, Bb	۰/۰۰۰۵±۰/۰, Cb	۰/۰۰۰۵۵±۰/۰, Db	۰/۰۰۰۵۹±۰/۰, Ec
۲۰		۰/۰۰۰۴۹±۰/۰, Ad	۰/۰۰۰۵۶±۰/۰, Bd	۰/۰۰۰۶±۰/۰, Cc	۰/۰۰۰۶۸±۰/۰, Dc	۰/۰۰۰۷۳±۰/۰, Ec	۰/۰۰۰۷۸±۰/۰, Fd
۲۵		۰/۰۰۰۵±۰/۰, Ad	۰/۰۰۰۵۷±۰/۰, Bd	۰/۰۰۰۶۳±۰/۰, Cd	۰/۰۰۰۷±۰/۰, Dd	۰/۰۰۰۷۵±۰/۰, Ed	۰/۰۰۰۸۳±۰/۰, Fe

حروف کوچک و بزرگ به ترتیب معنی داری در ستون و سطر را نشان می‌دهند.

جدول ۵: مقادیر کلسیم، سدیم، منیزیم، سختی و قلیائیت آب در تراکم‌های مختلف پرورش بچه ماهی سفید (*Rutilus frisii*)

تراکم	کلسیم (mg/dl)	سدیم (mg/dl)	منیزیم (mg/dl)	سختی کل (mg/l CaCO ₃)	قلیائیت (mg/l CaCO ₃)
۵	۱۴۵/۹۳±۵/۶۸ ^a	۴۹/۶۲±۰/۸۱ ^a	۴۶۸/۰۶±۲/۸۵ ^b	۶۱۴/۰۰±۲/۸۲ ^{ab}	۲۵۶/۰۰±۰/۰ ^a
۱۰	۱۴۹/۹۵±۰/۰ ^a	۴۹/۵۹±۱/۱۹ ^a	۴۷۲/۰۴±۲/۸۲ ^{bc}	۶۲۲/۰۰±۲/۸۲ ^b	۲۵۶/۰۰±۰/۰ ^a
۱۵	۱۴۷/۰۸±۰/۸۱ ^a	۵۰/۰۷±۰/۵۹ ^a	۴۷۸/۹۱±۲/۰۱ ^c	۶۲۶/۰۰±۲/۸۲ ^b	۲۵۶/۰۰±۰/۰ ^a
۲۰	۱۴۹/۳۸±۰/۸۱ ^a	۵۰/۴۳±۰/۰۸ ^a	۴۵۲/۶۱±۷/۶۷ ^a	۶۰۲/۰۰±۸۴/۸ ^a	۲۵۸/۰۰±۲/۸۲ ^a
۲۵	۱۴۸/۸۰±۱/۶۲ ^a	۴۹/۹۸±۰/۱۲ ^a	۴۵۳/۱۹±۱/۲۰ ^a	۶۰۲/۰۰±۲/۸۲ ^a	۲۵۸/۰۰±۲/۸۲ ^a

حروف کوچک معنی داری را در ستون نشان می‌دهند.

جدول ۶: مقادیر دما، اکسیژن، پی‌اچ، هدایت الکتریکی و TDS آب در تراکم‌های مختلف پرورش بچه ماهی سفید

تراکم	دما (درجه سانتی‌گراد)	اکسیژن (میلی‌گرم در لیتر)	پی‌اچ	هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر)	TDS (میلی‌گرم در لیتر)
۵	۲۲/۰۱±۰/۷۵ ^a	۶/۸۸±۰/۰۷ ^a	۸/۷۰±۰/۰۱ ^c	۶۰۲/۰۰±۰/۸۶ ^a	۳۰۲/۰۰±۱/۷۳ ^a
۱۰	۲۱/۷۵±۰/۵۶ ^a	۶/۸۳±۰/۲۴ ^a	۸/۷۰±۰/۰۰ ^c	۵۹۹/۰۰±۸/۰۹ ^a	۳۰۱/۰۰±۵/۱۹ ^a
۱۵	۲۱/۷۳±۰/۶۳ ^a	۶/۹۳±۰/۰۵ ^a	۸/۶۰±۰/۰۲ ^{bc}	۶۰۰/۰۰±۸/۰۲ ^a	۳۰۲/۰۰±۴/۱۶ ^a
۲۰	۲۱/۵۸±۰/۵۲ ^a	۶/۹۵±۰/۰۵ ^a	۸/۶۳±۰/۰۵ ^{ab}	۶۰۲/۳۰±۴/۶۴ ^a	۳۰۲/۰۰±۴/۰۴ ^a
۲۵	۲۱/۷۳±۰/۴۶ ^a	۶/۹۰±۰/۰۱ ^a	۸/۶۴±۰/۰۲ ^a	۶۰۷/۱۰±۵/۹۶ ^a	۳۰۶/۶۰±۲/۵۱ ^a

حروف کوچک معنی داری را در هر ستون نشان می‌دهند.

موجب کاهش pH گردید ($p < 0/05$) که با تیمار ۲۰ ماهی اختلاف معنی داری نداشت ($p > 0/05$).

تأثیر تراکم بر آنالیز لاشه

نتایج بررسی تأثیر تراکم‌های مختلف پرورش بر آنالیز لاشه ماهیان (جدول ۷) بیانگر عدم اختلافات

جدول ۶ نشان می‌دهد که افزایش تراکم تأثیر معنی داری بر مقادیر دما، اکسیژن، EC و TDS آب نداشت ($p > 0/05$) اما در تیمار با تراکم ۲۵ ماهی

معنی‌دار از نظر مقادیر وزن خشک، رطوبت لاشه و خاکستر بین تیمارهای مختلف است ($p > 0.05$). تراکم در میزان پروتئین لاشه اختلاف معنی‌داری را ایجاد کرد ($p < 0.05$) و تیمارهای با تراکم ۵ و ۲۵ ماهی به ترتیب حاوی کمترین و بیشترین مقادیر پروتئین لاشه بودند ($p > 0.05$) و بین بقیه تیمارها اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید ($p > 0.05$).

میزان چربی لاشه نیز در تیمار با تراکم ۵ ماهی بیشتر از سایر تیمارها بود ($p < 0.05$) که فقط با تیمار با تراکم ۱۵ ماهی اختلاف معنی‌داری نداشت ($p > 0.05$) و بین بقیه تیمارها اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید ($p > 0.05$).

جدول ۷: آنالیز لاشه (رطوبت، ماده خشک، چربی، پروتئین و خاکستر) در تراکم‌های مختلف پرورش بچه ماهی سفید (*Rutilus frisii*)

تراکم	وزن خشک (درصد)	وزن مرطوب (درصد)	پروتئین (درصد)	چربی (درصد)	خاکستر (درصد)
۵	۳۵/۵۷±۰/۱۳ ^a	۶۴/۴۲±۰/۱۳ ^a	۴۰/۶۰±۰/۴۹ ^a	۴۹/۱۹±۰/۰۸ ^b	۷/۵۵±۰/۰۰ ^a
۱۰	۳۴/۷۲±۰/۲۵ ^a	۶۵/۲۷±۰/۲۵ ^a	۴۳/۲۲±۰/۲۴ ^{cd}	۴۵/۲۶±۲/۳۹ ^a	۷/۵۳±۰/۱۴ ^a
۱۵	۳۴/۴۴±۰/۲۱ ^a	۶۵/۵۵±۰/۲۱ ^a	۴۱/۱۲±۰/۷۴ ^{ab}	۴۷/۰۸±۱/۲۲ ^{ab}	۷/۶۰±۰/۳۳ ^a
۲۰	۳۴/۴۲±۰/۱۸ ^a	۶۵/۵۷±۰/۱۸ ^a	۴۲/۳۵±۰/۴۹ ^{bc}	۴۴/۹۵±۰/۷۵ ^a	۷/۳۵±۰/۵۲ ^a
۲۵	۳۵/۰۶±۱/۳۵ ^a	۴۶/۹۴±۱/۳۵ ^a	۴۴/۲۷±۰/۷۴ ^d	۴۵/۱۲±۱/۶۹ ^a	۷/۷۹±۰/۰۵ ^a

حروف کوچک معنی‌داری را در ستون نشان می‌دهند.

نتایج آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه برای اثر میزان تراکم بر عناصر معدنی لاشه (جدول ۸) نشان داد که تراکم تأثیر معنی‌داری بر مقادیر سدیم و کلسیم پوست و فیله نداشت ($p > 0.05$). میزان کلسیم پوست بیشتر از کلسیم فیله در تیمار با تراکم ۵ ماهی بود ($p < 0.05$) ولی در بقیه تیمارها اختلاف معنی‌داری بین مقادیر سدیم در پوست و فیله وجود نداشت ($p > 0.05$).

کلسیم در پوست و فیله مشاهده نشد ($p > 0.05$). ماهیان در تراکم‌های ۵ و ۲۰ حاوی میزان سدیم پوست بیشتری از سدیم فیله بودند ($p < 0.05$) ولی در بقیه تیمارها اختلافات معنی‌داری بین مقادیر سدیم در پوست و فیله وجود نداشت ($p > 0.05$).

جدول ۸: آنالیز لاشه (عناصر معدنی سدیم و کلسیم در پوست و فیله) در تراکم‌های مختلف پرورش بچه ماهی سفید (*Rutilus frisii*)

تراکم	سدیم پوست (درصد)	سدیم فیله (درصد)	کلسیم پوست (درصد)	کلسیم فیله (درصد)
۵	۵/۹۹±۰/۰۰۹ ^{Ba}	۴/۲۹±۰/۰۴ ^{Aa}	۳۰/۹۱±۰/۵۸ ^{Ba}	۲۳/۴۷±۱/۸۵ ^{Aa}
۱۰	۶/۶۱±۰/۷۷ ^{Aa}	۴/۰۸±۱/۲۴ ^{Aa}	۲۵/۲۱±۲/۰۰ ^{Aa}	۲۴/۷۸±۵/۵۵ ^{Aa}
۱۵	۵/۴۹±۰/۸۳ ^{Aa}	۳/۹۳±۰/۷۵ ^{Aa}	۲۵/۲۱±۴/۲۱ ^{Aa}	۲۵/۶۵±۰/۷۵ ^{Aa}
۲۰	۵/۹۴±۰/۱۰ ^{Ba}	۳/۶۹±۰/۸۹ ^{Aa}	۲۷/۴۰±۳/۴۶ ^{Aa}	۲۳/۴۷±۱/۳۱ ^{Aa}
۲۵	۵/۲۰±۱/۴۶ ^{Aa}	۴/۲۰±۰/۳۶ ^{Aa}	۲۶/۹۶±۳/۲۹ ^{Aa}	۲۲/۵۹±۲/۰۵ ^{Aa}

تأثیر تراکم بر فاکتورهای رشد در کلیه شاخص‌های رشد بچه ماهی سفید (وزن نهایی، افزایش وزن بدن، نرخ رشد روزانه، نرخ رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی، فاکتور وضعیت و درصد بازماندگی) اختلافات معنی‌داری بین تیمارها طی دوره ۵۶ روزه پرورش مشاهده شد ($p < 0.05$). میزان افزایش وزن بدن، نرخ رشد روزانه، نرخ رشد ویژه و غذای

تأثیر تراکم بر فاکتورهای رشد

در کلیه شاخص‌های رشد بچه ماهی سفید (وزن نهایی، افزایش وزن بدن، نرخ رشد روزانه، نرخ رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی، فاکتور وضعیت و درصد بازماندگی) اختلافات معنی‌داری بین تیمارها طی دوره ۵۶ روزه پرورش مشاهده شد ($p < 0.05$). میزان افزایش وزن بدن، نرخ رشد روزانه، نرخ رشد ویژه و غذای

بالاترین ضریب چاقی یا فاکتور وضعیت در تیمار با تراکم ۱۵ ماهی ($p < 0/05$) و کمترین میزان آن نیز در تیمار با تراکم ۵ ماهی مشاهده شد ($p < 0/05$). همچنین درصد بقای بچه‌ماهیان سفید در تراکم‌های مختلف ۱۰۰ درصد بود و هیچ‌گونه تلفاتی طی دوره به ثبت نرسید ($p < 0/05$; جدول ۹).

خورده‌شده روزانه در تراکم ۵ ماهی بیشتر از سایر تیمارها بود ($P < 0/05$) و با افزایش تراکم، میزان این پارامترهای رشد کاهش یافت که اختلاف معنی‌داری بین تیمارهای با تراکم ۱۰ تا ۲۵ ماهی مشاهده نشد ($p > 0/05$). کمترین میزان ضریب تبدیل نیز در تیمار با تراکم ۵ ماهی وجود داشت ($p < 0/05$) که با تیمار با تراکم ۱۰ ماهی اختلاف معنی‌داری نداشت ($p > 0/05$).

جدول ۹: شاخص‌های رشد در تراکم‌های مختلف پرورش بچه‌ماهی سفید (*Rutilus frisii*)

تراکم	وزن نهایی (گرم)	افزایش وزن بدن (گرم)	نرخ رشد ویژه (% در روز)	نرخ رشد روزانه (گرم در روز)	ضریب تبدیل غذایی	فاکتور وضعیت	غذای خورده شده روزانه (% در روز)	بازماندگی (درصد)
۵	۴/۲۴±۰/۵۴ ^b	۲/۱۹±۰/۴۱ ^b	۱/۲۹±۰/۱۳ ^b	۰/۰۳۹±۰/۰۰ ^b	۰/۹۰۲±۰/۱۳ ^a	۰/۸۱±۰/۱۰ ^a	۰/۸۰±۰/۰۶۲ ^a	۱۰۰±۰/۰۰ ^a
۱۰	۳/۸۱±۰/۱۹ ^{ab}	۱/۶۱±۰/۱۶ ^a	۰/۹۸±۰/۰۶ ^a	۰/۰۲۸±۰/۰۰ ^a	۱/۰۴±۰/۱۰ ^{ab}	۰/۹۶±۰/۱۳ ^b	۱/۱۵±۰/۰۵ ^b	۱۰۰±۰/۰۰ ^a
۱۵	۳/۵۹±۰/۲۵ ^a	۱/۵۴±۰/۲۲ ^a	۱/۰۰±۰/۰۹ ^a	۰/۰۲۷±۰/۰۰ ^a	۱/۱۹±۰/۰۷ ^b	۱/۰۷±۰/۱۵ ^c	۱/۲۶±۰/۰۶ ^b	۱۰۰±۰/۰۰ ^a
۲۰	۳/۴۰±۰/۲۴ ^a	۱/۴۴±۰/۱۳ ^a	۰/۹۸±۰/۰۳ ^a	۰/۰۲۵±۰/۰۰ ^a	۱/۱۷±۰/۰۸ ^b	۰/۹۷±۰/۰۱۴ ^b	۱/۲۴±۰/۰۲ ^b	۱۰۰±۰/۰۰ ^a
۲۵	۳/۵۷±۰/۰۸ ^a	۱/۵۹±۰/۰۷ ^a	۱/۰۵±۰/۰۳ ^a	۰/۰۲۸±۰/۰۰ ^a	۱/۱۹±۰/۱۱ ^b	۰/۹۲±۰/۱۴ ^b	۱/۲۳±۰/۰۰ ^b	۱۰۰±۰/۰۰ ^a

می‌رسند. در بررسی حاضر مشخص گردید که با تراکم ۱۶۶ قطعه در هر مترمکعب، بچه‌ماهیان ۲ گرمی در یک دوره دو ماهه به بالای ۳/۵ گرم می‌رسند.

تراکم ذخیره‌سازی یک عامل مهم در آبرزی پروری محسوب می‌شود زیرا به‌طور مستقیم بر سلامت ماهیان و همچنین میزان تولید و بازده اقتصادی مؤثر است. افزایش تراکم در مزارع پرورش ماهی راهی برای استفاده از حداکثر فضا به‌منظور تولید بیشترین میزان ماهی و همچنین غلبه بر مشکل کمبود زمین است (North et al., 2006). مطالعات متعددی اثر تراکم ذخیره‌سازی را به‌عنوان مهم‌ترین عامل بر رشد، رفتار، سیستم ایمنی، متابولیسم و شاخص‌های بیوشیمیایی ماهیان مختلف در شرایط پرورشی نشان داده‌اند

بحث

ماهی سفید جزو ماهیانی است که تکثیر و بازسازی ذخایر آن در کشور به‌منظور حفظ نسل این ماهیان صورت می‌گیرد. یکی از مراکز تکثیر و بازسازی ذخایر این ماهی در استان گلستان مرکز تکثیر و پرورش ماهیان استخوانی مرکز سیجوال در بندر ترکمن استان گلستان است. بر اساس اطلاعات حاصل از این مرکز (محمدنژاد شمشکی و همکاران، ۱۳۹۱) میزان تراکم ذخیره‌سازی بچه‌ماهیان سفید در این مرکز برابر ۷۰۰ هزار تا یک میلیون قطعه بچه‌ماهی در هر هکتار است و بچه‌ماهیان در یک دوره تقریباً دو ماهه به وزن تقریبی یک گرم که وزن مناسب برای رهاسازی به دریا است،

(Vargas-Chacoff *et al.*, 2014; Ardiansyah and Fotedar, 2016; Liu *et al.*, 2016; Calabrese *et al.*, 2017). نرخ بازماندگی، معیارهای رشد و فاکتورهای شیمیایی آب تحت تأثیر تراکم ماهیان پرورشی قرار دارند. به علاوه، از آنجا که تراکم بهینه در استخرهای پرورش با توجه به سن، اندازه و عوامل خارجی نظیر میزان تعویض آب، درجه حرارت و نرخ غذایی از گونه‌ای به گونه دیگر متفاوت است، این تراکم باید در پرورش هر ماهی به صورت جداگانه تعریف شود (Wang *et al.*, 2000; Boujard *et al.*, 2002).

با توجه به نتایج به دست آمده از این تحقیق، اختلاف معنی‌دار آماری از نظر تأثیر تراکم ماهی بر روی افزایش طول و وزن بدن بچه‌ماهیان سفید بین تراکم‌های مختلف وجود داشت به طوری که میزان رشد ماهی در تراکم‌های پایین بیشتر از تراکم‌های بالا بود. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که تراکم ۱۶۶ قطعه در هر مترمکعب سبب ایجاد تأثیرات مثبتی بر عملکرد رشد بچه‌ماهیان سفید در مقایسه با سایر تیمارها گردید. در تحقیق ایمانپور و همکاران (۱۳۸۸) در مورد تأثیر تراکم‌های مختلف روی بازماندگی و شاخص‌های رشد ماهی کپور پرورشی (*Cyprinus carpio*) مشاهده شد که با افزایش تراکم میزان رشد کاهش یافت، که با نتایج حاصل از این پژوهش همخوانی دارد. Trenzado و همکاران (۲۰۰۶) با بررسی روی قزل‌آلای رنگین-کمان نیز به همین نتیجه دست یافتند زیرا یکی از اثرات افزایش تراکم جلوگیری از رشد است (Rowland *et al.*, 2006). Papoutsoglou و همکاران (۱۹۸۷) دلیل آن را به کاهش مصرف غذا و افزایش تقاضای انرژی نسبت دادند. این نتایج با یافته‌های محسنی و همکاران

(۱۳۸۵) روی بچه‌فیل ماهی همخوانی دارد. تأثیر منفی تراکم بر عملکرد رشد عمدتاً به دلیل بروز استرس ناشی از آن در ماهی و در نتیجه کاهش تغذیه و نرخ رشد است (Samad *et al.*, 2014). افزایش تراکم پرورش بچه‌ماهیان سفید منجر به افزایش میزان ضریب تبدیل غذایی و کاهش pH آب گردید و در نتیجه باعث کاهش وزن نهایی ماهیان شد، که این مسئله از لحاظ اقتصادی هم مقرون به صرفه نیست، چون با افزایش ضریب تبدیل غذایی میزان هزینه غذا و در نتیجه با کاهش وزن طول دوره پرورش بالا می‌رود و ضرر اقتصادی به پرورش دهندگان را در پی دارند. در تیمار ۱ افزایش چشمگیر وزن ناشی از ذخیره بیش از حد چربی در مقایسه با سایر تیمارها و حدود ۱۰٪ بیشتر از تیمار ۲ است. لذا با توجه به اینکه افزایش پروتئین می‌تواند شاخص رشد در ماهی باشد لذا تراکم تیمار ۲ با داشتن رشد بالا به همراه نسبت پروتئین بالاتر به نظر می‌رسد برای پرورش ماهی سفید مناسب باشد. البته به نظر می‌آید وضعیت ایمنی هم در تیمار ۱ و ۲ اختلاف معنی‌داری نداشت.

نتایج مطالعات مختلف بیان می‌دارد که اثر افزایش تراکم و اثرات مثبت و منفی آن بر عملکرد زیستی ماهیان متفاوت است (Braun *et al.*, 2010). رقابت برای غذا عاملی محدودکننده و مهم در رشد ماهیان است و رفتارهای رقابتی و تجمعی ماهیان در شرایط کمبود غذا افزایش می‌یابند (Boujard *et al.*, 2002). رشد در گونه‌های پرورش یافته به طور وسیعی تحت تأثیر افزایش یا کاهش تراکم ذخیره‌سازی قرار داشت (Hosfeld *et al.*, 2009). افزایش یا کاهش فعالیت به منظور اکتساب غذا به عنوان مؤلفه‌هایی در ارتباط با استرس ناشی از تراکم در نظر گرفته می‌شوند و ماهیان

ترکیبات نیتروژن محلول در آب مانند آمونیاک و یون‌های آمونیوم، نیتريت و نترات، از مهمترین عوامل شیمیایی موثر بر کیفیت آب مخازن پرورش ماهیان هستند. افزایش غلظت این ترکیبات در آب می‌تواند تاثیرات نامطلوبی را بر سلامت و میزان رشد و نمو ماهیان تحمیل نماید (Mylonas et al., 2010). هر چه یون نترات در آب مخازن ماهی‌ها بالاتر رود، میزان رشد و وزن بچه‌ماهیان کاهش یافته و در غلظت‌های بالا باعث مرگ و میر ماهی‌ها می‌شود، ولی در ماهیان آب شیرین تاثیر بسیار کمی دارد، زیرا هر چه شوری افزایش یابد یون نترات مسمومیت بیشتری دارد (Shuman et al., 2004). غلظت یون نیتريت بستگی به مقدار اکسیژن آب دارد و وقتی که غلظت اکسیژن محلول در آب مناسب باشد، نیتريت در حدی خواهد بود که تهدیدی برای ماهیان به شمار نمی‌آید. وقتی اکسیژن محلول شروع به کاهش می‌کند در این صورت فرآیند تبدیل نترات به نیتريت شروع شده و میزان نیتريت بالا می‌رود، افزایش نیتريت از یک حد معین می‌تواند موجب سمی شدن و حتی مرگ ماهیان گردد (Dima et al., 2009).

آلودگی می‌تواند بر روی آبشش ماهیان جوان آثار تخریبی داشته باشد (Luther King, 2009) اما کدورت ناشی از مواد مغذی و پلانکتونی تنها دید ماهی را در گرفتن غذا کاهش می‌دهد (Bruton, 1985). در مطالعه حاضر فقط در بالاترین تراکم میزان کدورت افزایش یافت. یکی از منابع مهم غذایی در داخل استخرهای پرورشی خاکی غذاهای طبیعی موجود در استخر هستند که علاوه بر غذای دستی مورد استفاده بچه‌ماهیان قرار می‌گیرند. از آنجا که تحقیق جاری به صورت آزمایشگاهی و فقط با غذای دستی صورت گرفت، در

به‌منظور دریافت غذا و فضای مورد نیاز خود، رفتار پرخاشگرایانه یا انزوطلبانه از خود نشان می‌دهند (Boujard et al., 2002). میزان دستیابی به غذا در تراکم بالا نسبت به تراکم پایین کاهش می‌یابد [41] و حال آنکه هزینه انرژی در جهت به‌دست آوردن آن بالا می‌رود (Marchand and Boisclair, 1998). همه موارد فوق با نتایج حاصل از این تحقیق همخوانی دارند و افزایش تراکم ذخیره‌سازی در بچه‌ماهی سفید باعث کاهش رشد گردید ولی بر میزان بازماندگی بچه‌ماهیان تأثیر معنی‌داری نداشت. همچنین باید این نکته را در نظر گرفت که تراکم‌های بسیار پایین اثر منفی بر روی رشد برخی از گونه‌ها از قبیل ماهی چار قطب شمال (*Salvelinus alpinus*) (Jorgensen et al., 1993) و ماهی باس دریایی (*Dicenterarchus labrax*) (Papoutsoglou et al., 1998) داشت که با تحقیق حاضر مطابقت ندارند. نتایج بررسی حاضر نشان می‌دهد که افزایش و کاهش تراکم اثرات نامناسبی بر رشد ماهی سفید می‌گذارد و افزایش تراکم دارای اثرات منفی بیشتری بر رشد بچه‌ماهیان سفید است که یکی از دلایل اصلی استرس و کاهش کیفیت آب در اثر افزایش تراکم به شمار می‌رود. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بیشترین میزان پروتئین در تیمار ۵ با تراکم ۴۱۶ قطعه در هر متر مکعب مشاهده شد. در این تیمار پروتئین لاشه افزایش و در عوض چربی آن کاهش یافت (جدول ۷). تعیین تراکم مناسب فقط به افزایش وزن بدن ماهی وابسته نیست بلکه به سایر عوامل از جمله اثر تراکم بر ترکیب بدن، ایمنی بدن و ... بستگی دارد. لذا تراکم مناسب پرورش برای ماهی سفید ۲ گرمی با توجه به افزایش وزن بدن به‌مراه ترکیب مناسب پروتئین به تعداد ۱۶۶ قطعه در متر مکعب است.

صورت محاسبه و در نظر گرفتن غذاهای طبیعی در داخل استخرهای پرورشی، میزان رشد ماهیان نیز بیشتر خواهد شد. لذا با توجه به نتایج حاصل از این تحقیق و به منظور کاهش هزینه‌های جاری پرورش، تراکم ۱۰ قطعه بچه‌ماهی سفید در ۶۰ لیتر آب یا ۱۶۶ قطعه به منظور ذخیره‌سازی در یک مترمکعب استخر بتنی پیشنهاد می‌گردد.

سپاسگزاری

نویسندگان بر خود لازم می‌دانند از آقایان دکتر خسرو جانی خلیلی و مهندس علی‌اکبر عبادی که همکاری ارزشمندی برای انجام این پژوهش داشتند، قدردانی نمایند.

منابع

۱. ایمانپور، م.ر.، احمدی، ا.ر.، کردجزی، م.، ۱۳۸۸. اثر تراکم‌های مختلف ذخیره‌سازی روی بازماندگی و شاخص‌های رشد ماهی کپور پرورشی (*Cyprinus carpio*). مجله علمی شیلات ایران، ۳(۱۸)، ۱-۱۰.
۲. بحرکاظمی، م.، ۱۳۹۵. بررسی تأثیر تراکم ذخیره‌سازی بر پارامترهای رشد، فاکتورهای ایمنی و میزان استرس در ماهی آزاد دریای خزر (*Salmo trutta caspius*). مجله پژوهش‌های جانوری (مجله زیست‌شناسی ایران)، ۴(۲۹)، ۵۲۰-۵۱۵.
۳. صادقی‌نژاد ماسوله، ا.، صیاد بورانی، م.، شریفیان، م.، حسین جانی ع.، احمدنژاد، م.، ۱۳۹۷. پرورش توأم کپور سیاه (*Mylopharyngodon piceus*) با کپور ماهیان چینی در ایران. نشریه توسعه آبی‌پروری، ۱۲(۲)، ۱-۱۳.
۴. مخلوق، آ.، پورغلام، ر.، نصراله‌زاده ساروی، ح.، سعیدی، ا.، ۱۳۹۷. بررسی اثرات استفاده از کود شیمیایی و شیرابه کود گاوی بر تراکم، زی‌توده و ترکیب ساختاری فیتوپلانکتون در آب استخرهای پرورش ماهیان گرمآبی. نشریه توسعه آبی‌پروری، ۱۱(۷)، ۳۷-۱۱.
۵. محسنی، م.، پورعلی فشتمی، ح.، سجادی، م.، آق، ت.، ۱۳۸۵. تعیین مناسب‌ترین تراکم کشت در فیل‌ماهی پرورشی (*Huso huso*). آبی‌پروری، ۱۵، ۱۲۹-۱۳۸.
۶. محمدنژاد شמושکی، م.، کاربخش راوری، ع.، مازینی، م.، ۱۳۹۱. بررسی تراکم‌های مختلف بر شاخص‌های رشد و بازماندگی بچه‌ماهی سفید دریای خزر (*Rutilus frisii kutum*). مجله علمی-پژوهشی زیست‌شناسی دریا، ۱۶(۴)، ۱-۱۲.
۷. محمودی، ز.، علاف نویریان، ح.، فلاحتکار، ب.، خوش خلیق، م.ر.، ۱۳۹۲. تأثیر سطوح مختلف پروتئین و چربی جیره بر عملکرد رشد بچه‌ماهی سفید دریای خزر (*Rutilus frisii kutum*). مجله علمی شیلات ایران، ۱(۲۲)، ۱۱۶-۱۰۱.
۸. ولی پور، ع.ر.، مقصودیه کهن، ح.، ۱۳۹۷. بررسی تأثیر تراکم ذخیره‌سازی در رشد و زنده‌مانی بچه‌ماهی سفید (*Rutilus kutum* (Kamensky, 1901) در پرورش با آب دریای خزر. پژوهش‌های ماهی‌شناسی کاربردی، ۶(۱)، ۱۴۴/۱۳۱.
9. Ai, Q.H., Xie, X.J., 2006. Effects of dietary soybean protein levels on metabolic response of the southern catfish, *Silurus meridionalis*, Comparative Biochemistry and Physiology, 144, 41-47.
10. Andrade, T., Afonso, A., Perez-Jimenez, A., Oliva-Teles, A., de las Heras, V., Mancera, J.M., Serradeiro, R., Costas, B. 2015. Evaluation of different stocking

19. Conte, F.S., 2004. Stress and the welfare of cultured fish. *Applied Animal Behavior Science*, 86, 205–223.
20. De Silva S.S., Anderson, T.A., 1995. *Fish nutrition in aquaculture*, Chapman & Hall, London. 319 pp.
21. Dima, R.C., Patriche, N., Marilena T., Magdalena, T., Desimira M.D., 2009. Physico-chemical limitative factors for growth and development in sterlet (*Acipenser ruthenus* Linnaeus, 1758) in extensive systems. *Lucrări științifice Zootehnie și Biotehnologii*, 42(2), Timisoara.
22. Duan, Y., Dong, X., Zhang, X., Miao, Z., 2011. Effects of dissolved oxygen concentrations and stocking density on the growth, energy budget, and body composition of juvenile Japanese flounder, *Paralichthys olivaceus* (Temminck et Schlegel). *Aquaculture Research*, 42, 407-416.
23. Ellis, T., North, B., Scott, A.P., Bromage, N.R., Porter, M., Gadd, D., 2002. Relationships between stocking density and welfare in farmed rainbow trout. *Journal of Fish Biology*, 61(3), 493–531.
24. Gornati, R., Papis, E., Rimoldi, S., Terova, G., Saroglia, M., Bernardini, G., 2004. Rearing density influences the expression of stress-related genes in sea bass (*Dicentrarchus labrax* L.). *Gene*, 341, 111-118.
25. Hevroy, E.M., Espe, M., Waagbo, R., Sandnes, K., Ruud, M., Hemre, G.I., 2005. Nutrient utilization in Atlantic salmon (*Salmo salar* L.) fed increased levels of fish protein hydrolysate during a period of fast growth. *Aquaculture Nutrition*, 11, 301-313.
26. Hosfeld, C.D., Hammer, J., Handeland, S.O., Fivelstad, S., Stefansson, S.O., 2009. Effects of fish density on growth and smoltification in intensive production of Atlantic salmon (*Salmo salar* L.). *Aquaculture*, 305, 95-101.
27. Jorgensen, E.H., Christiansen, J.S., Jobling, M., 1993. Effects of stocking density on food intake, growth performance, and oxygen consumption in densities in a Senegalese sole (*Solea senegalensis*) farm: Implications for growth, humoral immune parameters and oxidative status, *Aquaculture*, 438, 6-11.
11. AOAC (Association of Official Analytical Chemists) 1995. *Official methods of analysis of the Association Official Analytical Chemists*. 16th edition. AOAC, Inc., Arlington, Virginia, USA.
12. Ardiansyah, A., Fotedar, R., 2016. Water quality, growth and stress responses of juvenile barramundi (*Lates calcarifer* Bloch) reared at four different densities in integrated recirculating aquaculture systems. *Aquaculture*, 458, 113-120.
13. Bjornsson, B., 1994. Effects of stocking density on growth rate of halibut (*Hippoglossus hippoglossus* L) reared in large circular tanks for three years, *Aquaculture*, 123, 259-270.
14. Braun, N., Lima de Lima, R., Baldisserotto, B., Dafre, A.L., Pires de Oliveira Nuñer, A., 2010. Growth, biochemical, and physiological responses of *Salminus brasiliensis* with different stocking densities and handling. *Aquaculture*, 301, 22–30.
15. Boujard, T., Labbe, L., Benoit, A., 2002. Feeding behavior, energy expenditure, and growth of rainbow trout in relation to stocking density and food accessibility. *Aquaculture Research*, 33, 1224-1333.
16. Brown, G.E., Brown, J.A., Srivastava, R.K., 1992. The effect of stocking density on the behavior of Arctic charr (*Salvelinus alpinus* L.). *Journal of Fish Biology*, 41, 955–963.
17. Bruton, M.N., 1985. The effects of suspensions on fish. *Hydrobiologia*, 125, 221–241.
18. Calabrese, S., Nilsen, T.O., Kolarevic, J., Ebbesson, L.O.E., Pedrosa, C., Fivelstad, S., Hosfeld, C., Stefansson, S.O., Terjesen, B.F., Takle, H., Martins, C.I.M., Sveier, H., Mathisen, F., Imstrand, A.K., Handeland, S.D., 2017. Stocking density limits for post-molt Atlantic salmon (*Salmo salar* L.) with an emphasis on production performance and welfare. *Aquaculture*, 468, 363-370.

- Effect of density on growth rate and production of rainbow trout (*Salmo gairdneri* R.) over a full rearing period. *Aquaculture*, 66, 9–17.
37. Papoutsoglou, S.E., Tziha, G., Vrettos, X., Athanasiou, A., 1998. Effects of stocking density on behavior and growth rate of European sea bass (*Dicentrarchus labrax*) juveniles reared in a closed circulated system. *Aquaculture Engineering*, 37, 33–39.
 38. Rafatnezhad, S., Falahatkar, B., Tolouei Gilani, M.H., 2008. Effects of stocking density on haematological parameters, growth, and fin erosion of great sturgeon (*Huso huso*) juveniles. *Aquaculture Research*, 39, 1506–1513.
 39. Rahman, M.M., Islam, M.S., Halder, G.C., Tanaka, M., 2006. Cage culture of sutchi catfish, *Pangasius sutchi* (Fowler 1937): effects of stocking density on growth, survival, yield, and farm profitability. *Aquaculture Research*, 37, 33–39.
 40. Ridha, M.T., 2006. Comparative study of growth performance of three strains of Nile tilapia, *Oreochromis niloticus* L., at two stocking densities. *Aquaculture Research*, 37, 172–179.
 41. Rowland, S.J., Mifsud, C.H., Nixon, M., Boyd, P., 2006. Effect of stocking density on the performance of the Australian freshwater silver perch in cages. *Aquaculture*, 253, 301–308.
 42. Samad, A.P.A., Hua, N.F., Chou, L.M., 2014. Effects of stocking density on growth and feed utilization of grouper (*Epinephelus coioides*) reared in recirculation and flow-through water systems. *African Journal of Agricultural Research*, 9, 812–822.
 43. Shuman, C.S., Hodgson, G., Ambrose, R.F., 2004. Managing the marine aquarium trade: Is ecocertification the answer? *Environment conservation*, 31, 339–348.
 44. Tacon, A.G., 1990. Standard Methods for the Nutrition and Feeding of Farmed Fish and Shrimp. Nutrients Sources and Composition, 2. Argent Laboratories Press, Washington, pp. 129.
 45. Tawwab, M.A., Mousa, M., Sharaf, S., Ahmad, M., 2005. Effects of crowding Arctic charr (*Salvelinus alpinus*). *Aquaculture*, 110, 191–204.
 28. Kaushik, S.J. Coves, D. Dutto, G. Blanc, D., 2004. Almost total replacement of fish meal by plant protein sources in the diet of a marine teleost, the European seabass *Dicentrarchus labrax*, *Aquaculture*, 230, 391–404.
 29. Li, D., Liu, Z., Xie, C., 2012. Effect of stocking density on growth and serum concentrations of thyroid hormones and cortisol in Amur sturgeon, *Acipenser schrenckii*, *Fish Physiology and Biochemistry*, 38, 511–520.
 30. Liu, B., Jia, R., Han, C., Huang, B., Lei, J., 2016. Effects of stocking density on antioxidant status, metabolism, and immune response in juvenile turbot (*Scophthalmus maximus*). *Comparative Biochemistry and Physiology*, 190, 1–8.
 31. Luther King, M., 2009. In The Matter of the Proposed Rules of the Minnesota Pollution Control Agency (MPCA) Governing Air and Water Permit Fees, Minnesota Rules, Parts, pp. 144.
 32. Marchand, F., Boisclair, D., 1998. The influence of fish density on the energy allocation pattern of juvenile brook trout (*Salvelinus fontinalis*). *Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 55, 796–805.
 33. Montero, D., Izquierdo, M.S., Tort, L., Robaina, L., Vergara, J.M., 1999. High stocking density produces crowding stress altering some physiological and biochemical parameters in gilthead seabream, *Sparus auratus*, juveniles, *Fish Physiology and Biochemistry*, 20, 53–60.
 34. Mylonas, C.C., Fostier, A. Zanuy, S., 2010. Broodstock management and hormonal manipulations of fish reproduction. *General and Comparative Endocrinology*, 165, 516–534.
 35. North, B.P., Turnbull, J.F., Ellis, T., Porter, M.J., Migaud, H., Bron, J., Bromage, N.R., 2006. The impact of stocking density on the welfare of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Aquaculture*, 255, 466–479.
 36. Papoutsoglou, S.E., Papaparaskeva-Papoutsoglou, E., Alexis, M.N., 1987.

- stress on some physiological functions of Nile tilapia, *Oreochromis niloticus* (L.), fed different dietary protein levels. International Journal of Zoological Research, 1, 41-47.
46. Trenzado, C.E., Morales, A.E., Higuera, M., 2006. Physiological effects of crowding in rainbow trout, (*Oncorhynchus mykiss*), selected for low and high stress responsiveness. Aquaculture, 258, 583-593.
 47. Turnbull, J., Alisdair, B., Colin, A., James, B., Felicity, H., 2005. Stocking density and welfare of cage farmed Atlantic salmon: Application of multivariate analysis. Aquaculture, 243, 121-132.
 48. Vargas-Chacoff, L., Martinez, D., Oyarzun, R., Nualart, D., Olavarria, V., Yanez, A., Bertran, C., Ruiz-Jarabo, I., Mancera, J.M., 2014. Combined effects of high stocking density and *Piscirickettsia salmonis* treatment on the immune system, metabolism, and osmoregulatory responses of the Sub-Antarctic Notothenioid fish *Eleginops maclovinus*. Fish and Shellfish Immunology, 40, 424-434.
 49. Wang, N., Hayward, R.S., Noltie, D.B., 2000. Effects of social interaction on the growth of hybrid sunfish held at two densities. North American Journal of Aquaculture, 62, 161-167.
 50. Źarski, D., Kucharczyk, D., Kwiatkowski, M., Targońska, K., Kupren, K., Krejszef, S., Jamróz, M., Hakuć-Błażowska, A., Kujawa, R., Mamcarz, A., 2008. The effect of stocking density on the growth and survival of larval Asp, *Aspius aspius* (L.) and European chub, *Leuciscus cephalus* (L.), during rearing under controlled conditions. Archives of Polish Fisheries, 16, 371-381.